

mohly býti dotčeny zájmy obrany státu, k nimž jsou povinny přihlížeti, zařídí neprodleně, čeho podle § 5 zákona (o obraně státu) třeba«; neustanovuje tedy ani citovaný odstavec, že řízení soudem, úřadem nebo veřejným orgánem prováděné má býti zastaveno, vyjde-li v něm najevo, že by v něm mohly býti jakkoli dotčeny věci, které mají zůstatí utajeny v zájmu obrany státu, kdyžťe ani § 5 zákona o obraně státu sám nikde, tedy ani v odstavci 1 a 3, takový předpis neobsahuje.

Neshledal-li vrchní soud v tomto případě podkladu pro rozhodnutí podle §§ 211 nebo 212 tr. ř. a neshledal-li, jak vysvítá z odůvodnění jeho rozhodnutí, že obžalobě odporuje některý z důvodů v odstavci 1 § 213 tr. ř. vypočtených, zejména některý z důvodů v tomto ustanovení zákona pod 2, 3 a 4 uvedených, jichž se obviněný ve svých námitkách proti spisu obžalovacímu dovolával, měl podle 1. odstavce § 214 tr. ř. rozhodnouti, že se obžaloba připouští. Na nalézacím soudu bylo by pak bývalo, aby jako soud řízení provádějící učinil všechna opatření, aby věci, které mají zůstatí utajeny v zájmu obrany státu, zůstaly v řízení zachovány v tajnosti.

Opatření tohoto rázu uvádí příkladmo § 1 vl. nař. č. 196/1936 Sb. z. a n. Dále bylo by bývalo na nalézacím soudu, aby si počínal podle předpisu § 5, odst. 3 zákona o obraně státu, platícího i pro soudy, a po případě i podle § 25, odst. 5 téhož zákona, platícího rovněž i pro soudní úkony, pokud by byly opodstatněny předpoklady posléz uvedeného ustanovení.

Rozhodl-li tedy vrchní soud svým usnesením, že se obžaloba nepřipouští a řízení se zastavuje, ač neshledal, že obžalobě odporuje některý z důvodů v 1. odst. § 213 tr. ř. uvedených, a ač odstavec 2 § 5 zákona ze dne 13. kvěna 1936, čís. 131 Sb. z a n., o obraně státu, a odst. 1 § 2 vládního nařízení ze dne 3. července 1936, čís. 196 Sb. z. a n., jichž se na odůvodnění svého rozhodnutí dovolává, nový důvod pro rozhodnutí v 1. odst. § 213 tr. ř. uvedené nestanoví, porušil svým rozhodnutím zákon, a to v ustanovení 1. odst. § 213 tr. ř. a v ustanoveních odst. 2. § 5 cit. zák. o obraně státu a odst. 1. § 2 cit. vládního nařízení. Bylo proto zmateční stížnosti k zachování zákona vyhověti a uznati jak se stalo.

Čís. 6042.

Jednal-li někdo instinktivně ve stavu pochopitelného překvapení, nelze mu přičítati (§ 335 tr. zák.), že neuvažoval o možných následcích svého prudkého pohybu.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1937, Zm II 479/37.)

Srov. rozh. čís. 4633 Sb. n. s. tr.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z.,

zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a zprostil obžalovaného A. podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby, že dne 14. října 1936 v O. proti N. ne sice v tom úmyslu, aby ho usmrtil, ale přece v jiném obmyslu nepřátelském, bodnuv ho dlátem do stehna levé nohy, takovým způsobem jednal, že mu z toho vzešlo přerušení zdraví a nezpůsobilost k povolání trvající alespoň třicet dní, a že se tím prý dopustil zločinu těžkého poškození na těle podle §§ 152, 155 b) tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 3, 4, 5, 9 (zřejmě písm. a) a 10 tr. ř., nelze upříti oprávnění, pokud rozsudek první stolice potírá s hlediska zmatku § 281, č. 9 a) tr. ř.

Ze zjištění napadeného rozsudku vysvítá, že obžalovaný pracoval dne 14. října 1936 v továrně K. v O. jako modelář na soustruhu, že N., pracující v téže továrně, přistoupil náhle k obžalovanému a vrazil ramenem do něho, takže obžalovanému vyjelo dláto z modelu a z modelu se odštípl kousek dřeva, že obžalovaného to rozčililo a že chtěl proto N-a kopnouti, že N. stáhl poté obžalovanému čepici do obličeje, že se obžalovaný nyní otočil, aby si zase upravil čepici, a že při tom zasáhl N-a dlátem, jímž stále pracuje a jež měl také v tomto okamžiku v ruce, takže N. byl na levém stehně těžce poraněn.

Rozsudek připouští dále možnost, že k úrazu došlo tím, že se obžalovaný v uvedeném okamžiku rychle, pokud se týče prudce otočil, a aby nepřišel k úrazu, při čemž zasáhl N-a dlátem. Při tom navazuje napadený rozsudek zřejmě na obhajobu obžalovaného, že jeho práce byla nebezpečná, že byl stáhnutím čepice, již nosí na ochranu proti dřevěným třískám od stroje odletujícím, náhle překvapen a že se proto rychle otočil, »aby si dal čepici zase zpět«.

Hledíc k výpovědím slyšených svědků a k posudku znalce — lékaře, podle něhož by obžalovaný při úmyslném vedení rány byl zasáhl N-a s největší pravděpodobností na daleko vyšší části těla, vylučuje nalézací soud, že obžalovaný jednal úmyslně (třebas jen v nepřátelském úmyslu po rozumu § 152 tr. z.), má však vzhledem k seznání znalce, že mechanismus vzniku rány ukazuje prý na trestný čin ve smyslu § 335 tr. z., za to, že obžalovaný poranil N-a z nedbalosti, pročež uznává obžalovaného vinným ve směru přestupku podle § 335 tr. z.

Nehledíc k nesměrodatnému právnímu názoru uvedeného znalce, uvádí napadený rozsudek po této stránce toliko, že uvedená obhajoba obžalovaného, že zranil N-a zcela náhodně, když se prudce otočil, aby zvedl čepici N-em mu do obličeje staženou, nemůže prý ho úplně zbavit viny, nýbrž obžalovaný jako zkušený dělník musel prý i v takovém okamžiku, když věděl, že drží v ruce ostré dláto, dbáti oné opatrnosti, které se při práci vyžaduje.

Rozsudek je zřejmě na omylu. Především tu nejde o nezachování potřebné pozornosti a péče při práci. Z rozsudkových zjištění plyne na-

opak, že obžalovaný byl při nebezpečné práci náhle překvapen tím, že mu N. stáhl čepici do obličeje a že k úrazu došlo nikoli při provedení pracovního úkonu, kde by bylo ovšem na obžalovaném požadovati, aby jednal s patřičnou rozvahou a opatrností, nýbrž při tom, když ve zmíněné situaci následkem překvapení provedl zřejmě instinktivní pohyb. Aby tu byla nevědomá nedbalost, již napadený rozsudek předpokládá, musel by býti ospravedlněn závěr, že si obžalovaný nebezpečnost svého jednání neuvědomil z nedostatku povinné péče, již má použití každý normálně myslící a chápající člověk vzhledem k povaze činu a daným okolnostem, a jejíž použití mu bylo možné podle jeho tělesného a duševního stavu (viz rozh. č. 3622, 4633 Sb. n. s.). Záleží tedy v souzeném případě na tom, zda obžalovaný nebezpečnost svého činu záležejícího v tom, že se s dlátem v ruce rychle a prudce otočil, ačkoliv za ním stál N., mohl nahlížeti podle svých zvláštních poměrů, k nimž ustanovení § 335 tr. z. výslovně poukazuje. A tu je hledíc ke zjištěným okolnostem, podle nichž byl obžalovaný zaměstnán nebezpečnou prací, N. mu náhle stáhl čepici do obličeje a obžalovaný se instinktivně prudce otočil, připustiti, že jednal pod vlivem pochopitelného překvapení, ve kterémžto stavu nelze mu přičítati, že neuvažoval o možných následcích svého prudkého pohybu.

Schází-li takto subjektivní stránka skutkové podstaty přestupku podle § 335 tr. z., je rozsudek stížen zmatekem podle § 281, č. 9 a) tr. ř., jež zmateční stížnost právem uplatňuje. Aniž bylo třeba obírat se ostatními vývody zmateční stížnosti, bylo jí proto vyhověti, napadený rozsudek zrušiti jako zmatečný a stěžovatele obžaloby na něho vznesené ve směru §§ 152, 155 b) tr. z. podle § 259, č. 2 tr. ř. zprostiti úplně.

Čís. 6043.

Přetíná-li silnice trať s nechráněným přejezdem, musí řidič automobilu pamatovati i na možnost, že po trati pojede právě vlak. Je proto povinen zmírniti před přejezdem přiměřeně jízdu, po případě i zastaviti vozidlo a přesvědčiti se vhodným způsobem, zda nepřijíždí vlak; neomlouvá ho, že pro hluk automobilu neslyšel výstražné pískání vlaku.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1937, Zm II 485/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335, 337 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, dovolávající se důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 5 a zřejmým poukazem i podle č. 9 a) t. ř., nelze přiznati úspěch.

Napadený rozsudek předně netrpí formálními vadami zmateční stížností vytčenými. Okolnost, že nákladní auto vyvinulo hluk, rozsudek nepomíjí. Dochází ovšem ke zjištění, že obžalovaný byl by býval s to,